

ADRIAN P. KEZELE OB IZIDU PETIH KNJIG

NIKOLI VEČ SE NE BOJ RETROGRADNEGA MERKURJA

Adrian P. Kezele je plodovit avtor, že dobra tri desetletja odstira koprene presežnih spoznanj. Za njim je že okoli 60 knjig, in zadnje leto smo priče pravi eksploziji njegove ustvarjalnosti. Ker ... je tako zapisano v zvezdah, kot namigne avtor!

Pravi, da samo sledi impulzom, ki mu jih narekujejo naravni zakoni. To pač zadnje čase pomeni, da veliko piše. Med drugim. Namen vsega pa je lepo življenje – za vse! Pot do tja – odstiranje tančic na poti do resnice. In to v tečajih, na spletu in v živo, predvsem pa v večno privlačnih zgodbah, napotkih, utemeljenih v džjotišu, ter – to je pa res novo – v, recimo jim tako, izkustvenih duhovnoznanstvenih esejih.

Tako so v minulih mesecih v slovenskem prevodu izšle njegove knjige **ZAVEST** (združeni dve hrvaški

Kadar ne piše, Adrian izobražuje, poučuje; nedavno se je spet začel njegov unikaten program Dekonstrukcija iluzije. Z izobraževanji se odpira tudi v tujino, širi svojo metodo meditacije, poimenovano integralna, ter ... kolesari, surfa, pleše, muzicira, spodbuja k darovanju, ohranja stik z delfini, labirinti ... Življenje in pol! In napoveduje, da nove knjige že nastajajo. Adrian je utemeljitelj duhovnega plesa z imenom NuDanza (www.nudanza.life) ter ustanovitelj društva Umetnost darovanja (www.umjetnost-davanja.hr), ki se ukvarja s promocijo kulture darovanja. Svoja razmišljanja in doživetja pogosto objavlja na svoji spletni strani www.adriankezele.com, stik z njim pa lahko navežemo tudi prek družbenih omrežij (Facebook, Instagram, Threads).

Le kateri zavestni dejavnik ga bo nagovoril naslednji? V naravnem toku stvari se bo avtorju morda spet prikazal Ganeš, nekje pa na svoj trenutek čakajo ob njem še Ketu, Man-gal in Guru. Juhu!

LAHKO SI, KARKOLI SI ŽELIŠ BITI¹

"Včasih je najtežje odgovoriti na očitna vprašanja. Empatija ali – kot ji sicer še ne ravno ustrezno rečemo – sočutje je znan pojav. Ne le, da je znana, ampak je del osnovnega niza meril za ovrednotenje človeškosti. 'Nečloveška' rečemo osebi, ki rani druge ljudi, jim povzroča bolečino ali škodo, ne da bi se pri tem ozirala na njihove potrebe, občutke ali stanja. 'Človek' ali 'človek z veliko začetnico' je tisti, ki naredi nekaj ali veliko za druge ljudi, pri tem pa ve, kaj ti potrebujejo, in deluje tako, da jih osreči. Človečnost je pravzaprav določena in opredeljena s količino empatije, ki jo lahko občutimo.

To vemo, seveda. Toda vprašanje je, kako ljudje 'čutijo', kar čutijo drugi ljudje in živa bitja. S pomočjo česa to občutimo? Očitno ne gre za naš občutek. Ne gre za naše telo, pa tudi tuje doživljanje do nas ne prihaja preko elektromagnetnih sil ali preko katerihkoli drugih izmerljivih sil. Pa vendar – sočustvujemo. Kako? S pomočjo česa? Zakaj?" Preberete še enkrat? Zveni kot praznično premišljevanje. V dneh pred novim letom in po njem je še najbolj intenziven čas za ... občutke. Vendar – kaj pa, če je predvsem in končno napočil čas, da se vprašamo in si tudi odgovorimo, od kod sploh občutki? In kje nastanejo? In od kod sploh vse, kar nam jih vzbuja! Nastajajo v nas? Ali v ...? Ali ...? Kot da se pravkar vse skupaj postavlja na glavo. In se dokončno majejo najgloblji temelji tega, kar nam je za silo in hkrati preveč zacementirano tlakovalo trdna tla pod nogami.

Kar pripravite se. Nove knjige in usmerjene dejavnosti Adriana P. Kezele

leta so že bile, zdaj pa kot da so pospešeno naravnane samo v eno: doživeti resničnost, kot je, ne pa takšno, kakršna se nam (na videz in površno, seveda, preko petih čutil) kaže. Torej – obilje užitkov na obzorju! Preveč za praznični december? To je šele začetek ...

Merkurijana,
obredna zgodba
Založba Chiara, 2024

NIKOLI VEČ SE NE BOJ RETROGRADNEGA MERKURJA

Nahajamo se v "tistem delu leta", ki po navadi napoči trikrat na leto, tokrat od 26. novembra do 15. decembra: dame in gospodje, njegovo veličanstvo retrogradni Merkur. Se vam že bliska pred očmi? (Naslednjič pa spet od 15. 3. do 7. 4. 2025, takrat boste nanj z novimi izkušnjami gotovo že gledali drugače!) Zato je prav zdaj idealen čas za branje Merkurijane, vaše nove knjige, ki je pospremljena z blagoslovom: NIKOLI VEČ SE NE BOJ RETROGRADNEGA MERKURJA! Je to res mogoče?

Zakaj je prišel Merkur na tako slab glas med ljudmi, kadar se "giblje vzvratno"? Seveda je Merkurjevo "vzvratno gibanje" res samo navidezno, ker se planeti okoli Sonca nikoli ne "vrtijo nazaj"; tako je le videti, kadar jih Zemlja "prehiti" s svojim vrtenjem. Merkurjev ples po nebu in njegovo retrogradno gibanje pa je v astrologiji povezano s problemi v komunikaciji. Kadar gre

knjigi ŠTO JE SVIJEST in KAKO SVIJEST STVARA MATERIJU) ter MERKURIJANA, ki sta noviteta, prevedena pa je tudi RAHU, BREZTELESNI DEMON, ki je nastal v izvirniku že leta 2013. Slednji sta obe obredni zgodbi, v izvirniku pa bo ostala obsežna knjiga KVANTNE VIBRACIJE ZAVESTI, ki je šele prva v seriji.

V Sloveniji ima Adrian P. Kezele veliko znancev, bralk in bralcev, učencev; nedavno jih je prišel pozdravit tudi na Slovenski knjižni sej- jem, ki je bil letos tematsko obarvan s Hrvaško. Res redko si vzame čas za takšna druženja, tako da so ga bili obiskovalci zelo veseli. Pripravlja številne seminarje, izobraževanja, vedno znova tudi tečaje Integralne meditacije, prav zdaj s četo pogumnih raziskovalcev zavesti izvaja proces dekonstrukcije iluzije, kot je poimenoval postopek vodenege, metodičnega in usmerjenega uzrtja resnice, kakršna je. Sodeluje tudi na letnih večdnevnihih poglobitvah (Deepness) plesalcev NuDanze skupaj z Eminom Ahmetovićem. S svojo športno kondicijo je učinkovit in sistematičen tudi pri pisanju: doslej je izdal že okoli 60 knjig, desetino kar v minulem letu, dveh. Med njimi tudi Zavest (prevredla dr. Mira Kranjc Ivič, Založba Chiara, 2024), ki je nastala iz dveh hrvaških izvirnikov iz leta poprej, tadva pa sta nastala kot odgovor na Šesto – kot avtor rad poimenuje svojo prav posebno knjigo Šesto stanje zavesti (Založba Chiara, 2023).

¹ Stavke iz Merkurijane.

Merkur "vzvratno", se zdi, kot da smo ločeni od drugih ljudi: meje med nami so čvrste, ideje ne prehajajo z enega mesta na drugo, nihče nikogar ne ne razume ... Skratka – ni ravno prijetno. Razen če ... razumete, ZAKAJ se to dogaja! Seveda se vse skupaj ne dogaja zaradi kakršnega koli "vpliva", ki naj bi ga planeti domnevno imeli na ljudi. Dogaja se, ker je primarni element naše resničnosti ZAVEST, v njej pa je vse – med seboj povezano. Ljudje, planeti, zvezde, nevroni, misli, občutki, zavestni dejavniki, živa bitja, domnevna "božanstva" in vsi zakoni, zaradi katerih je resničnost videti, kot je pač videti – nič od tega ni otok; nič ni ločeno in izolirano.

Kaj se torej dogaja v tistih tednih, ko se vsepovprek izgovarjamo, da je za vse kriv retrogradni Merkur?

Eden od teh ritmov – ta, ki se približno odslikava v plesu planeta Merkurja – občasno zahteva preverjanje naše odprtosti; preveri stanje povezanosti nas kot zavestnih bitij in vsega drugega v resničnosti okoli nas.

Če sta pri nas navzoči odprtost in povezanost, ni strahu pred retrogradnim Merkurjem. Če pa nista ... je čas za razmislek in dober načrt, kako svoje življenje povezati s tistim večjim in širšim življenjem vsega vsemirja.

Kako ste doživljali določene, recimo temu najbolj dinamične dele knjige Merkurijana, ki so se vam razkrili kot ponovitev neke prдавne zgodbe?

Vsak del zgodbe sem doživel tako, kot doživljam ta dan. Vsak lik iz zgodbe je bil del mene in njegova ali njena usoda se je spremenila v mojo. Moral sem samo zbrati moči in zapisati to, česar sem se spomnil.

V tem primeru je bilo spominjanje še posebno močno, ker je Merkur ali Budh, kot ga imenuje džjotiš, "gospo-

dar spominjanja". Je tisti del nas, ki se stalno, brez prestanka, bori proti "demonu pozabe". In ljudje pozabljajo vse sorte: pozabljajo, kdo so in kaj so, pozabljajo, zakaj delajo to, kar delajo, pozabljajo, kar je bistveno, spominjajo pa se nepomembnega ... Spominjanje je lahko zastrašujoče, a le, če niste pripravljeni nanj. Če ste pripravljeni, je spominjanje kot vrnitev domov. Pisanje Merkurijane je bilo predvsem užitek!

Ali zgodbe raje sploh ne izdava, vsaj ne podrobno, da prihraniva individualno in nedolžno izkušnjo bralcem? Če prišepnemo: Merkur se ima v času retrogradnosti zelo lepo, in pustimo mu, da uživa! A več o tem v knjigi.

Obredne zgodbe ne delujejo na ravni razumevanja. Seveda se lahko o njih veliko govori in lahko analiziramo njihovo simboliko. V tem primeru je tu predvsem Budh, rojen v nenavadnih okoliščinah z dvema očetoma, še pred rojstvom pa je premagal Apasmaro, "demona pozabe". Potem je tu Ilan, princ vojskovodja, ki zaradi prekletstva postane Ila in najde svojo usodo v Budhovem vesolju (loki). Tu je še Yali, mitsko bitje s slonovsko glavo in levjim telesom, ki se tako kot drugi liki pojavlja v nizu napetih odnosov in dogodkov, in prav vsak med njimi ima simboliko za več slojev.

Kaj se zgodi, ko kdo prebere zgodbo ali jo pove naprej?

Vsa vsebina res sploh ni tako pomembna, važnejši je vtis, ki ga bo knjiga in njena zgodba pustila v srcu bralca. Tam globoko, onkraj razuma in dožemanja, obstaja mesto, ki ga celo Budh, gospodar intelekta in mojster razuma, ceni bolj kot vse drugo. Obredne zgodbe ciljajo na to mesto, od tam prihajajo in tja se vračajo, ko jih ljudje berejo.

Se pravzaprav lahko zgodi v živo šele zdaj, ko je že napisana?

Kot vsaka obredna zgodba je Merkurijana zunaj časa. Se pravi, da se dogaja tudi zdaj.

Nenavaden naslov. Se vam je ponujal še kateri?

Merkurijana je Merkurjeva pustolovščina – to je dober naslov. Nimam drugega. (smeh)

Kakšni so odzivi na Merkurijano?

Pričakovani. Ko jo vzamete v roke, je ne boste mogli spustiti, dokler ne pridete do konca. In ko pridete do tja, si boste zaželeli, da bi imela še nekaj strani. A brez skrbi, Merkurijana se nadaljuje tam, kjer je najbolj pomembna – v vašem življenju.

V Merkurijani omenjate skrivnostno, tako rekoč hipnotično očarljivo Budhovo mantro. Ima že svoje življenje med ljudmi?

Budhova pesem – tako jo imenujem. Ne maram izrazov, za katere ljudje mislijo, da vedo, kaj pomenijo, a si pravzaprav vsakdo misli nekaj svojega, in to je najpogostejše nekaj povsem drugega od pravega pomena. "Mantra" je eden takšnih pojmov. Torej – namesto "mantra" je bolje reči kar Budhova pesem.

Poleg tega – pela jo je Ila, ko je vstopala v Budhovo vesolje. Brez te pesmi se ta vrata ne bi odprla. Ni se je težko naučiti, ni je težko niti peti – tu in tam bom koga podučil o tem. Pomembno je le, KDO jo poje. Če niste pripravljeni za globlje ravni resničnosti, jo lahko pojete dolga leta, pa se ne bo nič zgodilo.

Kakšni pa so bili najbolj presenetljivi odzivi na Šesto (Šesto stanje zavesti)?

Oh, ne vem. Ta knjiga je številnim odprla oči. Tistim, ki so že imeli te izkušnje, je dala največ, ker so zdaj te izkušnje jasnejše. Veliko ljudi je dobilo iz nje tisto, kar so lahko, šele nadaljnja branja pa jim bodo odkrila njene prave skrivnosti.

Resničnost je čarobna, resnica je nevtralna.

ZAVEST

Kaj je zavest in kako
ustvarja materialno vesolje?
Refleksije na Šesto
Založba Chiara, 2024

DOBRODOŠLI V ŠESTEM, DOBRODOŠLI V ZAVESTI

Zavest je eno od petih novih del Adriana P. Kezeleta, ki je nastalo v letu, dveh po izidu njegove vsaj malce avtobiografsko obarvane knjige *Šesto stanje zavesti*. Ta presenetljiva knjiga je odprla pravi otok zakladov, ki se napaja v avtorjevih izkušnjah ter, kot pravi, "v nekaterih najstarejših duhovnih naukih človeštva". Še več – končno je začela tudi znanost potrjevati oziroma eksaktno komunicirati to, kar se je preneslo do nas iz teh najstarejših duhovnih nauk človeštva. Marsikaj, kar pa se ni preneslo ali ohranilo v celoti, pa nam je posredoval Adrian P. Kezele iz svojih raziskovanj in izkušenj.

Vprašanje, ki sodi na presečišče med vse knjige, reciva mu sinestezijsko. Morebiti deluje kot retorično, a se veselim komentarja. Določa nas oblika, kot beremo v vaših knjigah; ki je končna, in v njej je neizmerljiva neskončnost. Primer: denimo, da to obliko spremenimo z dišavo. Jaz kot ista oseba s Chanelom 5 v polju neštetih možnosti ne bom doživela enakega dne kot ista jaz brez tega parfuma. "Drugačna" sem spet, ko dišim po eteričnem olju skrbno izbranih vrtnic. Ali ko sem brez dodanih vonjev, pa vendar – dehtim. In vendar sem "ista". Kaj je torej oblika?

Oblika je navidezna struktura, ki nastane zaradi medsebojnega odnosa dveh informacij znotraj zavesti.

Ali pa: z zamašenim ušesom od nerodnega potapljanja sem spet drugačna, slabo slišim, šumi mi ... pa vendar sem enakih "oblik". Z na hitro izbrano obleko, ki ima povrhu še madež od poznega zajtrka in v kateri se med neko novo družbo ne počutim udobno, sem spet drugačna – pa vendar sem "ista". Kakšno polje neskončnih možnosti! Kako bi najbolje praktično ponazorili koristi večjega zavedanja, višjega stanja zavesti, v katerem imamo dostop do ... več?

Bralec po tistem, ko doživi denimo knjigo Merkurijana, je na videz enak po "obliki", a če se ga je res dotaknila – in vsekakor se ga je dotaknila –, ni "isti". Pa vendar je. Ko v meni odmeva neka melodija, sem enakih oblik, vendar sem obogatena s komponento, ki takoj soustvarja mojo resničnost drugače. Smo v svojem bistvu vedno "isti"?

V "bistvu" smo isti (zavest), a brž ko nastanejo informacije, nastanejo tudi oblike, ki se medsebojno razlikujejo. Zavestni delovalci – in to niso ljudje, osebnosti, pač pa posebna, osnovna kategorija informacijskih oblik – se prav tako razlikujejo po tem. In na posled – ljudje oziroma zavestna bitja so sestavljeni iz različnih informacij v raznih odnosih, tako da niso isti.

Kaj je potem oblika? Kako razbrati bistvo tistega neizmerljivega znotraj dokončnih oblik?

Ponavljam, oblika je navidezna struktura, ki je nastala med različnimi informacijami. Razbiranje bistva je mnogo enostavnejši postopek, kot je razbiranje različnih oblik, ki nastajajo v resničnosti. Za razbiranje bistva se je treba samo naučiti dobro tehniko meditacije (recimo Integralno meditacijo) in bistvo je na dlani! Torej ... za to potrebujete dva, tri dni, kolikor traja tečaj. (nasmeš) A za razbiranje različnih oblik znotraj zavesti, še posebno tistih subtilnih (tanahnih v izvirniku, op. prev.), prvobitnih, pa je potrebno dobro utrjeno šesto stanje zavesti, za kar so potrebna leta.

In tako v neskončnost – oziroma do resnice, kot je. Se ljudje zavedajo, da je resnica pravzaprav veliko bolj čarobna, kot se zdi?

Resničnost je čarobna, resnica je nevtralna.

Zakaj se je potem tako bojijo, bojimo spoznati?

Ker je nevtralna in ne upošteva našega mišljenja, prepričanj, želja in potreb.

Če poznam pomen nekega simbola, je ta zame močnejši? Ali zadošča, da se mu izpostavim, ga vidim, še najbolje – ozavestim? Torej ga najprej dojamem, potem se podučim o njem?

Pomemben je vrstni red: najprej izkušnja, nato znanje o tem. Samo eno od tega ne bo zadoščalo. Obrnjen vrstni red, torej najprej znanje o tem in nato izkušnja, ni priporočljiv zaradi sposobnosti našega uma, da projicira resničnost, kakršno želi ali v kakršno verjame. Takšen vrstni red vodi v iluzijo.

Ne bom vprašala, kaj je pravzaprav zavest, ker o tem predavate že leta in v odgovor pišete številne knjige. A vendar – kaj bi lahko bil najkrajši odgovor, ki ga prenese časopisno vprašanje?

Zavest je osnovni element resničnosti, iz katerega je narejeno VSE. Kot takšen se ne more definirati s svojimi "proizvodi", sekundarnimi elementi resničnosti. Ne more se definirati niti z "izstopom iz zavesti" in z uporabljanjem nečesa drugega – ker bi tudi to drugo avtomatično postalo podmnožica VSEGA in kot takšno proizvod zavesti.

In kako diši?

To pa ve vsak otrok. Vprašajte prvega, ki ga srečate na cesti. (smeš)

Se spominjate, kdaj se je začel pri vas proces zaznavanja in razumevanja, da je vse zavest?

Pred tridesetimi leti.

Čisto praktično – kakšen vtis je to pustilo na vas, kaj se je dogajalo?

Zmedenost, poskus razumevanja, poskus pomiritve z naučenim znanjem (znanstvenim in duhovnim), zanikanje pa spet zmedenost in na koncu (po nekaj letih spoznavnega "mačka" in kognitivne disonance) sprejemanje resničnosti, kakršno vidim pred seboj.

Ali kot poimenujete najslikovitejši del te zgodbe – "kako sem izstopil iz običajne resničnosti ter vstopil v resničnost, polno čudes in čarobnosti". Koga srečujete v tej "deželi"?

Ljudi, druga zavestna bitja, "zavestne dejavnike višjega reda", ustvarjene in neustvarjene svetove, izvore znanja in spominjanja, spoznanja, ki se v tej resničnosti še ne morejo pretočiti v besede – ne še ... In – najboljše od vsega – možnost neskončne ustvarjalnosti v vedno novih in novih oblikah, odnosih in občutkih.

Katere so bile bistvene postaje na tej poti?

Edine postaje, ki so pomembne, so prehodi iz običajnega stanja zavesti v višja – ne v spreminjena stanja zavesti, pač pa v višja (avtor o tej razliki najbolj jasno piše v *Šestem*, op. p.). Ti preleti imajo svoje značilnosti v smislu doživljanja resničnosti. Konkretne dogodki niso pomembni in se lahko pomenljivo razlikujejo od človeka do človeka.

Je bilo to samotno popotovanje?

Po eni strani je bilo, ker je to nekaj, kar se dogaja "navznoter", po drugi strani pa tudi ne. Na poti sem imel dobro družbo. Še naprej jo imam, za kar sem hvaležen.

Kakšni dvomi so vas obhajali?

Hm? Dvomi? Ne spominjam se. Če so že bili, očitno niso bili tako pomembni.

Kaj pa je bilo tisto, kar je bilo dosledno zastrašujoče, ker ste se na tej poti počutili tako sami?

Ne razumem ravno tega vprašanja. (nasmešek) Ja, bile so zastrašujoče zadeve, še posebno kadar se resničnost, v katero verjameš, ruši pred tvojimi očmi; a se zaradi tega nisem počutil sam. Tudi če sem se, to ni bilo pomembno.

Torej tudi v ves ta kontekst spada izjava iz Sadašiva tantra, da smo na svetu zato, da izkušamo užitek – za bogove.

Hja, to je dobra izjava. Res je tako. (smeh)

Ko rečete: "Tradicija, ki sta ji pripadala Patanjdzali in Adi Shankara in ki si ju prisvaja, obranja zelo malo, če sploh kaj, od tistih njunih del, na kateri se opiram." Kolikor vemo iz vaših knjig, se opirate na vsebino, ki ste jo prejeli neposredno od njiju. Tega ne marate imenovati kanaliziranje. Kako pa bi to lahko poimenovali?

Spominjanje (smeh). Tako to tudi imenujem in to sem napisal na mnogo mestih.

Ko dobite bolj ali manj nenadno tak sklop podatkov, je potreben še vaš "prevod", da jih lahko beremo tudi mi. Tako imamo vaše zgodbe Maitreya, Čarobnica, dve knjigi Ganeševih zgodb, Sadašiva tantra, Šesto, zdaj Merkurijano ... In to še niso vse od knjig, ki črpajo iz teh prenosov podatkov čez brezna časa (ki ga ni). Kako uredite, da je zapisano res dosledna odslikava tega, kar ste "prejeli" v takšnem ali drugačnem paketu?

Mislim, da ni dosledno zapisano. (smeh) Nikoli si nisem prizadeval za to, prav tako mi to nikoli ni bilo pomembno. Zapisano je na Adrianov način. To je njegov prispevek. Če bi bil nekdo drug na Adrianovem mestu, bi bilo zapisano drugače. Bistvo je dosledno preneseno, a tudi bistvo lahko prenesemo na razne načine: z roko umetnika ali z umom znanstvenika, recimo.

Hočem reči – gre za obsežno gradivo s precej specifičnimi in preciznimi informacijami, najbolj recimo Viveka in Sadašiva tantra, kjer pri osnovnih podatkih ni prostora za spominske lapsuse.

To je točno. Vendar se način, na katerega se to prenaša, opisuje ali odgovarja na vprašanja, lahko znatno razlikuje. Na primer Vivekachudamani je spis Adija Shankare. Moja knjiga *Viveka*: glas notranjega učitelja prenaša nekaj delov Vivekachudamani z dodanimi obsežnimi komentarji. Prvo besedilo je Shankarjevo in nihče ga ne bi mogel napisati točno tako, kot ga je prav on. Drugo besedilo je Adrianovo in prav tako ga ne bi mogel napisati nihče drug – točno takšnega.

A tem razlikam navkljub pa je viveka kot metoda ena in edina, in ni nobenega dvoma o tem, kaj je in kakšna je.

Kako bi najlažje pojasnili tak "download" podatkov? Delno je opisan v Šestem – pol ure tuširanja in je bilo vse jasno. (nasmešek) Tam je šlo za spominjanje izjemnih dogodivščin iz šestega stanja zavesti. Opisete pa tudi druženje (brez navednic ali narekovajev) z A. Shankarjem. Takšna druženja omenjate še s Patanjdzalijem, znamenitim avtorjem spisa Joga sutre, pa s Parasharo, očetom džjotiša, in seveda z največjim virom vseh dogodivščin – z zverinico Ganešem. Torej – kako najbolj tridimenzionalno pojasniti tako doživetje, ki spada v šesto dimenzijo?

“Download” je spominjanje, to drugo ... pa v bistvu niti ni tako komplicirano. Tako kot v običajni resničnosti srečujemo druge ljudi (in verjamemo, da so resnični in da obstajajo ob nas), tako v razširjeni resničnosti šestega stanja tudi srečujemo ljudi, pa tudi drugačna zavestna bitja, na katera zakoni časa in prostora delujejo drugače. A tudi takrat, prav tako kot tudi zdaj, je resničnost videti precej ... resnična. (nasmeh)

V knjigi Zavest se v več ciklih vračate k osnovni predpostavki: sodobna znanost še vedno ne sprejme preprostega izhodišča: vse je zavest. Še vedno gleda mesec v luži, kot pravi starodaven perzijski pregovor. Ste od lani, ko ste spisali hrvaška izvirnika, že naleteli na kakšen znanstven pristop, ki gre naprej od napačnih predpostavk?

Vračam se k dejstvu, da sodobna znanost izhaja iz predpostavke, da materialno vesolje obstaja neodvisno od zavesti. To je nedokazljivo in zato predstavlja prepričanje ali dogmo, in je v nasprotju z osnovnimi znanstvenimi načeli.

Na žalost je sodobna znanost inertna. Priznanje temeljne napake bi pomenilo izobčenje iz akademske skupnosti. Adrian si to lahko dopusti, profesionalni znanstveniki pa ravno ne, ker od tega živijo.

Se morda že rojevajo ljudje, ki imajo posodobljen zaznavni sistem, ali, kdo ve, zgrajen na novo, na drugih temeljih?

Vedno so se rojevali takšni. Vprašanje je, kaj nato v toku življenja s tem naredijo.

Kako bi označili svoje komuniciranje z umetno inteligenco (UI)?

Uporabljam jo, kakršna je, za zdaj, kot tudi vsako drugo tehnologijo.

Se je kdaj nenavadno odzivala?

Ne, to, kar imamo zdaj, ne bi prestalo Turingovega testa zavesti. Z drugimi

besedami, to je “umetna inteligenca”, ni “umetna zavest”.

Je zavestno življenje lahko polno izpolnjeno, tudi če ne uporabljamo aplikacij UI?

Seveda. Tudi brez pametnih telefonov, televizorjev, avtomobilov je ... A prav tako tudi z njimi. Aplikacije niso nič krive za naše človeške probleme.

Bi jih modreci, ki jih poznate iz preteklosti, uporabljali ali bi o njih izvedeli več že s tem, da bi samo opazovali druge, kako jih uporabljajo?

Prepričan sem, da bi jih. Včasih ni bilo papirja, pa so modreci začeli uporabljati “moderno tehnologijo” in zapisovati besede. Tudi kolesa ni bilo, ne radia, ne elektrike ... Modri ljudje uporabljajo, kar imajo.

Glede na to, da Ganeša vsaj na videz trenutno ni tu, nama ne more natančno odgovoriti; a z mečem resnice gotovo lahko odstrete tančico in več kot predvidite edini mogoč odgovor na vprašanje: Kaj bi Ganeš vprašal umetno inteligenco?

Nimam pojma, kaj bi Ganeš vprašal kogar koli, in tako niti tega, kaj bi vprašal UI. Ne vidim, zakaj bi bilo to, kar vprašamo drug drugega, kaj posebnega. Če ima kakšne potrebe in razloge, vpraša, če pa nima te potrebe, pač ne vpraša. Nekako tako kot Adrian. (nasmeh)

Kaj vam narekujejo zvezde, da ustvarjate zdaj? Nastaja kakšna nova knjiga, že naslednja v Kvantnih vibracijah zavesti?

To bo pa ostalo med mano in zvezdami. Vsaj za zdaj. (smeh)

KAŽIPOTI 2025

Rokovnik navdihov ter usklajevanja
z ritmi narave v letu Ljubezni
Založba Chiara, 2024

LJUBEZEN

*Loti se najbolj odgovornega opravila:
opusti cilje, prepusti se igri.*

Si mislite, da bo leto 2025 zaznamovala ... LJUBEZEN? Več o tem v rokovniku, že petem zapored, s prav posebnimi napotki za navigacijo skozi življenje. Edini rokovnik daleč naokoli, narejen na podlagi, najpreprosteje rečeno, džjotiša in dobrih treh desetletij ter še kakšno tisočletje profesionalnih izkušenj avtorja.

Za navigiranje skozi izzive vsakdana in vsaj delno načrtovanje vsakega leta je že nekaj časa na voljo pomembna in obsežna knjiga spet istega avtorja, UMETNOST DAVORVANJA (Založba Chiara, 2023). Kadar pa zmanjka časa za poglobljen študij (za to je na voljo še avtorjeva monografija SKRIVNOSTI INDIJSKE ASTROLOGIJE, ponatis 2023, Založba Chiara), pa lahko sežemo po dnevnem odmerku modrosti, zbranih in zapisanih čisto poljudno, “za takojšnjo uporabo”: KAŽIPOTI – Rokovnik navdihov in usklajevanja za leto 2025. Dobra novica je, da so že tu. Še boljša novica je, da poznamo številne zadovoljne uporabnike – tudi v letih, ko je napoved mračna! Najboljša novica pa: obeta se leto ... LJUBEZEN!

V rokovniku preverite, kdaj napočijo obdobja, ko bo ljubezen še posebno izpostavljena. In takrat velja eno samo pravilo:

*Predpogoj za ljubezensko svobodo
je popolna iskrenost in resnicoljubnost,
ki omogoča odprto izmenjevanje želja,
namer in užitkov
ter preprečuje čustvene pohabe in
nesporazume. S*

² To je avtorjevo vprašanje iz knjige Zavest.